

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXX. Lex solvens exsilio & curia, & bonorum proscriptione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

à nobis remedium postulabant. Prorsus vero animam totam, & omne quod spirito; quicquid denique in intimis mentis recessibus volvit, id summo Deo à me deberi firmissimè credo. Evidem probè scio, eos qui spem rerum cælestium rectè ac sincèrè conscienti sunt, eamq; in Dei domicilio firmè & peculiariter collocaverunt, hominum benevolentia minime indigere: quippe qui eo majoribus potiantur honoribus, quo se longius à mortalitatis vitiis ac sceleribus subduxerunt. Nihilotamen minus acerbissimas necessitates ipsis ad tempus impositas, & cruciatu[m] minimè convenientes, ab hominibus omni culpa ac reprehensione vacuis quam longissimè B depellere, nostri officii esse duco. Alioquin absurdissimum fuerit, eorum animi fortitudinem atque constantiam, dum illi quidem qui ob Dei cultum ipsos persecuti in animum induxerant regnarent, spectatam & cognitam fuisse: Dei autem famulo Imperium administrante, eorundem gloriam ad illustrius ac beatius fastigium non esse provectam.

Caput XXX.

Lex solvens exilio & curia, & bonorum proscriptione.

OMnesigitur, seu qui patriam extraneo solo commutarunt; eo quod Dei cultum ac fidem cui se tota mente dicaverant, prodere noluissent, crudelibus judicum sententiis quocumque tempore damnati: seu qui in album Curiæ relati sunt, cum ante a non essent ex numero Curialium; nunc patriis fundis & consueto otio restituti, liberatori omnium Deo gratias referant. Quicunque item bonis spoliati sunt, & omnium facultatum multatione percussi, miserrimam hactenus vitam egerunt: & hi quoque pristinis domiciliis ac familiis & facultatibus restituti, Dei beneficentia lati perfruantur.

Caput XXXI.

Iumentos qui in insulis erant relegati.

Sed & quotquot inviti in insulis detinentur, hujus provisionis beneficio frui præcipimus: ut qui hactenus montium asperitatibus, & circumfuso mari

A πάντως δὲ καὶ ψυχὴν ὅλην, γέπαν δὲ, πτῆσιν πνέω, καὶ ὄλως εἰ τι τῆς διανοίας ἐνδίδεται εἰς Φελαύ, τετοτῷ μεγίστῳ Θεῷ ὁ φείλεως ποιῆμέν, αὐτόφαλως πεπίσθικα. οὐδὲ μέτα αἰκελεῖσθαι, οὓς καὶ τῆς πατέρας αὐθόρωπον ἔνικας Χείροιν ἀνοι τὴν ἀριστὸν ὄρθως μεταδιδούτες εἰπίδα, καὶ ταῦτην ἀξιεῖστον τεκμήβασιν λίδα αὐτόφαλως ἐπί τῶν θείων καθιδισταῖς νοι τόπων, τοστάτη τε Καίμην Δηλιανοτες μεζόνων, ὅστις σφᾶς αὐτές τῶν γηνιών εἰσιν. Ιωμάτων τε καὶ δεινῶν ἔχωσιν ταῖς αὐτοῖς ζώμωστας πρέστες καιρῷ ἐπενεχθεῖσας αὖτε. Στάς επεργηκότας Βασιλεὺς, δηλοῦσι αἴποιν καὶ ιστευθέντα, νιῦ οὐδὲ πορρωτεύειν εγενήμασι οἰομαι προστηνεῖν ἡ θύρα αὐτοπόταλον, ταῦτα μὲν τοῖς διαβάτησισι πρεδημηθεῖσι τὸ πέρι τοῦ θείου εἴκα τερπεῖσας, τὸ καρέτερον καὶ τερρόν τὸ Λυκήδονον ικανῶς διαγνωσθῆναι. Ταῦτα δὲ τοῦ θεραπευτοῦ Θεοῦ, μὴ δόκει εἰς λαμπρέστερον πικραλαίειστερον τὴν δόξαν αὐτὸν ἀρβίναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Nόμος ἀπολύτη ισοεισμοῦ καὶ βιλῆς, καὶ διαιτησίας.

AΠαντες τοίνυν, εἴ τέ θνετοις μετανοοῦτε τῆς οὐεγκάστης ἡλάξαντο. ἵπποι τοις τὸ θείον παρεῖδον Καίμην Καπίνην τοῦ ιπποτοῦ λαιούς ψυχαῖς, σφᾶς αὐτές καθέρωσαν, μεσοιδικαστῶν ἀπινέσον ταῦτα θηβάντες, καὶ εἴτε χον ἔκαστοι χεργάσαντες εἴ τέ θνετοις βιλῆς συνκατηπειθμηθησαντακαλόγοις, τοτε τοις τοις πατερώοις δηποκατεσδύλεσι, καὶ χολητῆς θήθει, τῷ πάντων ἐλαύθεροῦ Θεοῦ τὰ χαρεῖσα φερέντων εἴ τέ θνετοις τῷ θνετοις εἰσέρηστοι καὶ πάσοις τοῦ ταχεῖστος ωτίας δηπολούντος. Σπουνθέντες, κατιφέσαντο εἰς δεινούς δημοσίους, τοῖς οικηγεσικοῖς τοις ταῖς δέχασιν καὶ φρεσίν, καὶ φεισίας δηποθεόντες, τοῦτο δημοσίου εὐπονίας χαίροντες δηπολωμοιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΑ.

Tοῦτο οὐ νόμος ἀριστίας.

ΟΥ μηδὲ μάκαρος ὅστις εἰς βιληνήρειαν τοις κατέχοσι, τῆς παρομηθείσας ταῦτης δηπολαμβανει πρεστάπομεν. ὅπως οἱ μέχει τοῦ